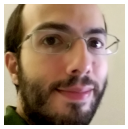
Incloure

Per JoanM el dl., 31/07/2017 - 09:00

"S'ha de pressuposar que tot bon cristià ha de ser més prompte a salvar la proposició dels altres que no pas a condemnar-la; i si no la pot salvar, haurà de preguntar com l'entén l'altre. I si l'entén malament, que el corregeixi amb amor; i si amb això no n'hi ha prou, que cerqui tots els mitjans convenients per tal que, entenent-la bé, se salvi." (EE 22)Podem meditar en la pregària un dels principis que va descobrir i recomanar Ignasi de Loiola: convèncer enlloc de condemnar. Tot i que els dos mètodes procuren tenir èxit ("vèncer"), la diferència és enorme.
Con-vèncer és vèncer amb l'altre, incloent-lo. Es tracta de voler-li bé ("que se salvi", diu Ignasi) fins a recuperar-lo malgrat els seus (potser enormes!) errors.
Con-demnar és en canvi fer pinya (con-) a l'altra banda per imposar-li un càstig exemplar.
És ben fàcil condemnar: no requereix pensar gaire, només desfogar-nos, descarregar la nostra ira contra aquella persona o col·lectiu. Ho hem fet sovint des de bisbes fins a laics/laiques. La proposta és una altra, menys evident, més creativa, més valuosa i inclusiva, més de Déu: esforçar-nos a corregir amb caritat. Perquè si diem a Déu Pare, o Mare, és que som germans.